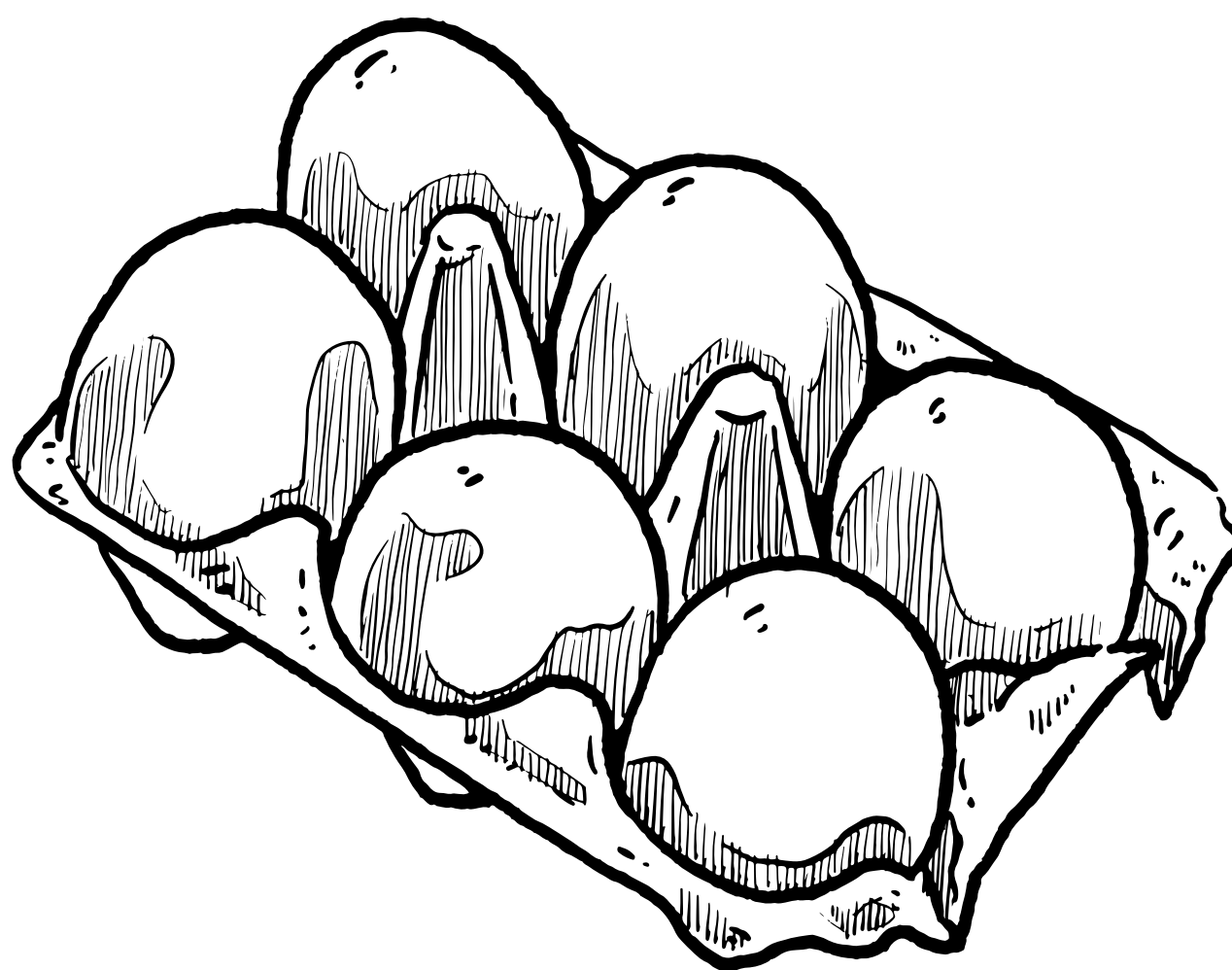

**Knihovna
Blansko**

Po žlutkové stopě!

Po žlutkové stopě!

Termín možného stopování:

17. 4. 2025 – 21. 4. 2025

Co potřebuješ?

Prázdné plato na 10 vajec, pracovní sešit, fix, pastelky, někoho, kdo umí číst, odhodlání, důvtip a postřeh.

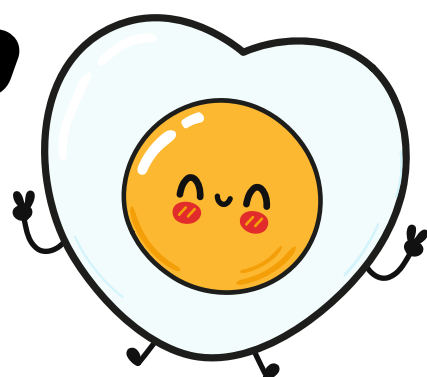
Odevzdání šifry:

Na dětské oddělení knihovny v otevíracích hodinách od středy 23. 4. 2025.

Nejpozději do 26. 4. 2025.

Vyhrává každý?

Samozřejmě!

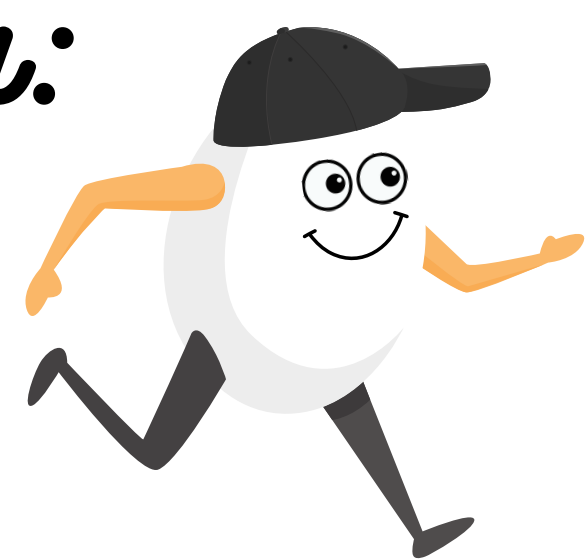

Dotazy:

Romana Stejskalová – stejskalova@mk.blansko.cz

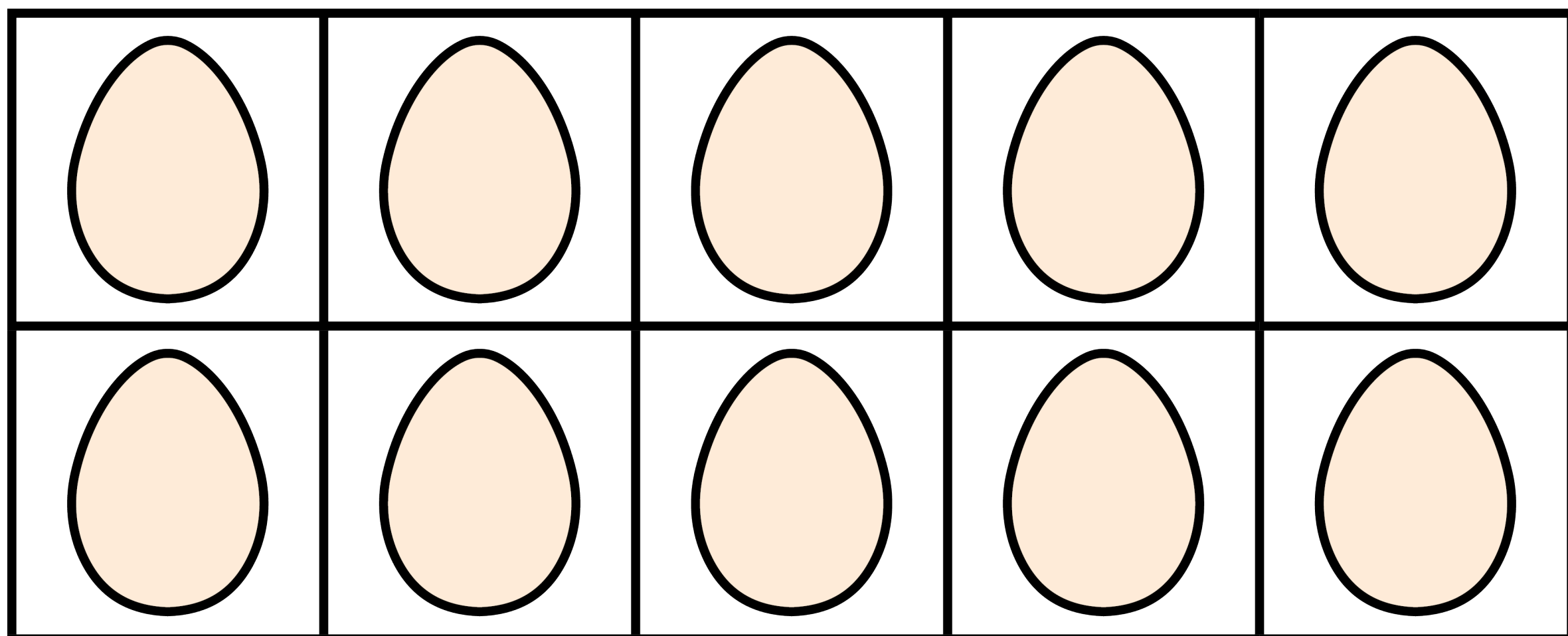
Sdílej zážitky ze své cesty na Instagramu:

pozloutkovestope

Pa žlutkové stopě!

Pracovní list

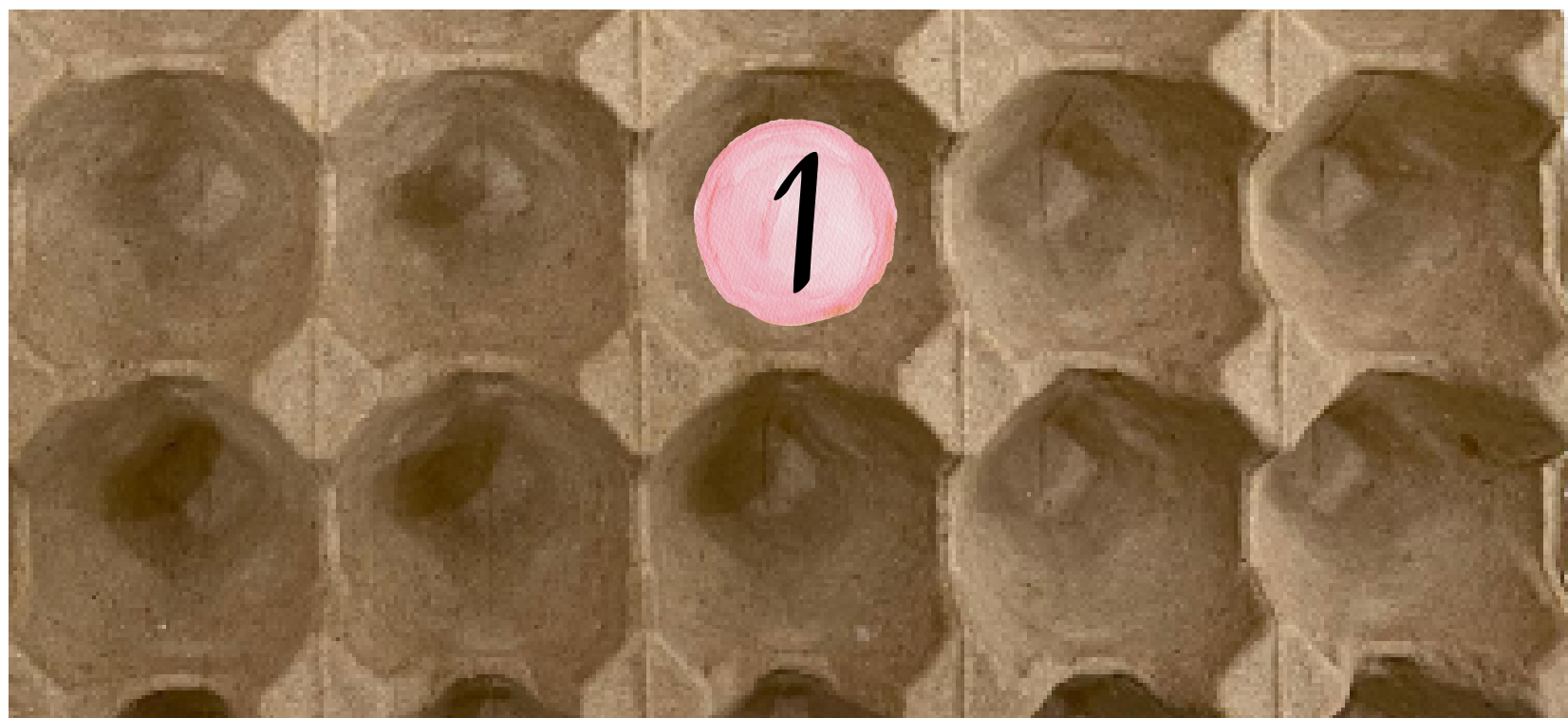
Po žlutkové stopě!

Pokyny:

Přečti si příběh a vydej se po stopách vykutálených vajíček, která se někde po okolí pěkně zakutálela.

Cestou tě čeká 10 stanovišť, která musíš objevit právě na základě příběhu a jeho krátkých kapitol. Každá jedna kapitola tě navede na jedno místo, stanoviště, kde se nám schovalo jedno vajíčko z naší party.

Na stanovišti (a v jeho blízkém okolí) hledej plato s vejcem a zaznamenej si pastelkami barvu vajíčka do příslušného místečka ve tvém platu vajec. Napiš si k němu také číslo stanoviště, bude se ti to na konci hodit.

Pokud si nebudeš vědět rady, neztrácej skořápku, tedy hlavu! Využij uvedený kontakt (Romana Stejskalová – stejskalova@mk.blansko.cz) a přiletí ti nápověda.

Po nalezení všech deseti stanovišť zbývá už jen vyluštit šifru, která je v samém závěru pracovního listu.

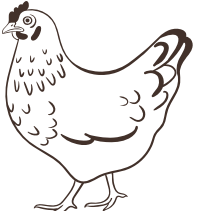
Vybarvené plato vajec a závěrečnou šifru přines do knihovny na dětské oddělení a odměna tě nemine. Není zde vítěze ani poraženého, vyhrává každý, kdo dojde až do konce a vyluští šifru.

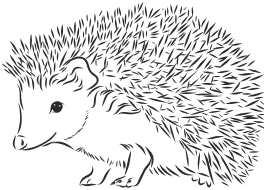

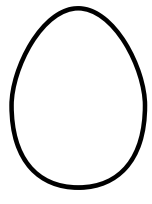
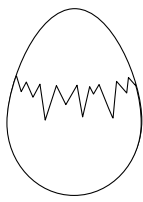
Po žlutkové stopě!

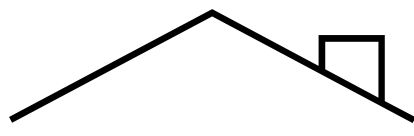
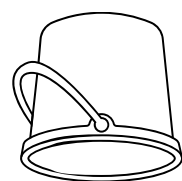
Úvod

Zrození vejce Nazem Křáp

Je tomu už několik let. V jednom kurníku v městě Blansku si žila ,

která se jmenovala Berta. Berta byla trochu popletená – někdy si spletla krmení s , jindy si sedla na místo do hnízda. Ale jednoho dne se jí povedl opravdový majstrštyk.

V hnízdě, kde mělo být obyčejné , se objevilo něco zvláštního. Bylo to vajíčko, ale jaksi... nakřápnuté!

Jak se to stalo? Inu, Berta ho omylem snesla přímo na kurníku! Spadlo, odrazilo se od otočeného a skončilo zpátky v .

Když si toho ostatní slepice všimly, začaly ho hned pomlouvat: „To je ale křáp!“ Ale vajíčko se jen zavrtělo ve slámě a řeklo: „Nazývejte mě Nazem Křáp! Jsem sice trochu natuklé, ale to mi nebrání v dobrodružství!“

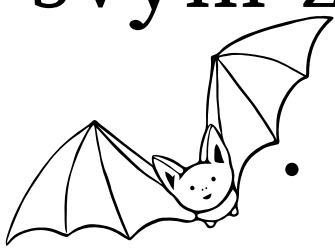
A tak začíná příběh vajíčka, které se nebálo být jiné...

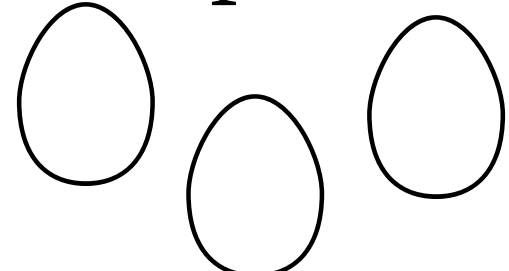

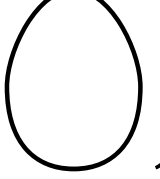
Po žlutkové stopě!

1. kapitola

Kamarádství na žloutek i bílek

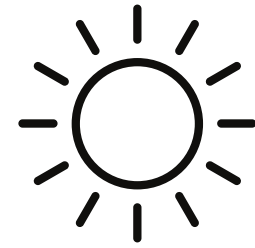
Berta si dále žila svým životem – spala ve dne a ještě k tomu hlavou dolů jako .

Vejce Nazem Křáp se mezitím skamarádilo s dalšími čerstvě vylíhnutými , svými sourozenci. Bylo jich 10!

Zajímavé bylo, že každé , které Berta snesla, mělo jinou barvu. Přišlo se na to, že Berta ochutnávala , které u kurníku našla.

Vajíčka se jmenovala Nazem Křáp, Červenka, Zelenáč, Žlutík, Růžovka, Modrásek, Oranžáda, Černík, Fialka, Pestrobarevka. Postýlky a domeček měla v malém platíčku.

Byla z nich povedená parta, pořád se někam kutálela, ostatní slepice a vajíčka z kurníku si říkaly, že jsou stejně vykutálená jako jejich maminka Berta.

Jednou časně zrána, hned jak vyšlo , dostal Nazem Křáp skvělý nápad.

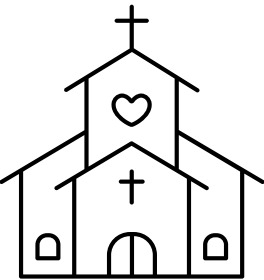
„Vydáme se na výlet!“ zvolal. „Půjdeme prozkoumat Blansko.“ Berta nic nenamítala a nabalila jim do šátku svačinu – kamínky a ocet. A zamávala.

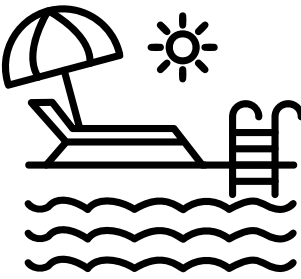
Po žlutkové stopě!

Vajíčka vyrazila na cestu. V dálce viděla věžičku.

„Půjdeme se podívat tam! Třeba tam bude zvonit nějaký zvon!“ zvolal Černík. Čím více se přibližovala, tím bylo věžiček více, ale zvon nikde.

„To nevypadá jako !“ naznala Oranžáda.

„Co to tedy je?“ zeptal se Modrásek. Odpovědi se mu nedostalo, tak to šel dovnitř prozkoumat.

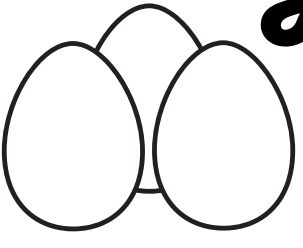
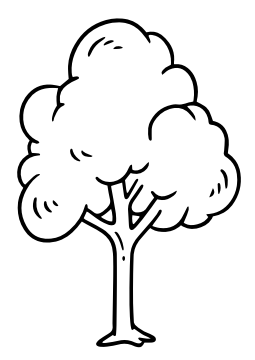
Ostatní vajíčka se kutálela, uviděla kašnu a šla se vykoupat, vždyť počasí je přímo na .

Po žlutkové stopě!

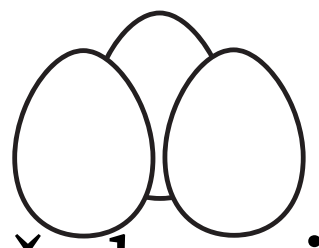
2. kapitola

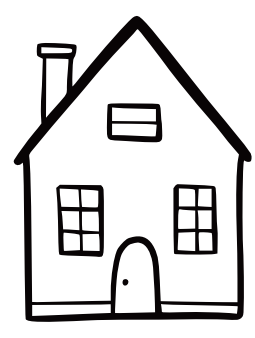
Cesta tajnou uličkou

Koupání přišlo vhod! už byla zase krásně čistá a odpočatá, ale ne dostatečně, do velkého kopce se jim nechtělo. Skutálela se tedy po pár schodcích k takovému velkému a všimla si takových starých .

„Kam asi vedou?“ zeptal se Zelenáč.

„To nevím, pojďme to zjistit,“ zavelel Nazem Křáp.

 celá natěšená na další dobrodružství vyběhla, ale jejej, čeho si nevšimla? Že jich je o jednoho míň!

Vajíčka šla dál úzkou uličkou, když najednou došla k .

„S-k-a-u-t-s-k-á-k-l-u-b-o-v-n-a-??“ čte Fialka.

„Tu znám!!“ vypískla Růžovka. „A tady ta ulička se jmenuje po mně! Hááhááá!“

„To je toho,“ řekl Žlutík, tlačily ho nožičky, proto byl takový nesvůj. „Já jdu najít nějakou obuv! Chci nové boty na výlety!“ A tak se celá skupinka zase vydala dál.

Celá? Nee. Růžovka se ne a ne vynadívát do svého růžového odrazu v okně, a tak si ani nevšimla, že všichni odešli.

Po žlutkové stopě!

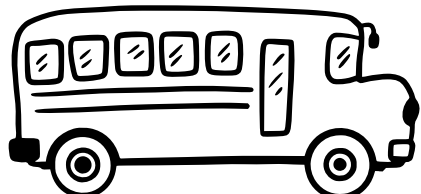
3. kapitola

Nutnost okamžité vajíčkové potřeby

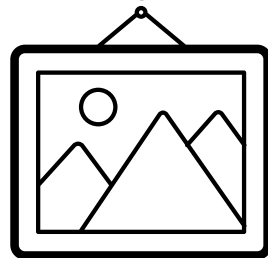
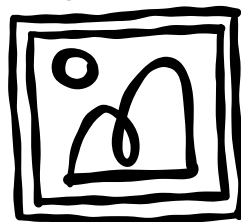
„Já už to nevydržíím!“úpěl Žlutík.

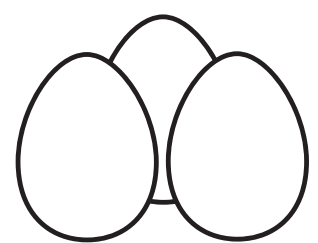
„Já také ne!“řekla Pestrobarevka.

„Také tě bolí nohy??“zeptal se Žlutík.

„Ne, ale chce se mi čůrat tak, že to ani moje pevná skořápka nevstřebá,“odpověděla. Jen co obešli zastávku a uviděli nějakou budovu, Pestrobarevka tam rychle vběhla.

„Běžte, já vás pak dojdu!“řekla.

Ještě než se za ní zavřely dveře, bylo slyšet její vzrušené zajásání: „Jééé, tady mají tolik   ! Ty si musím prohlédnout!“

šla dál. Na

se podívala vlevo a vpravo.

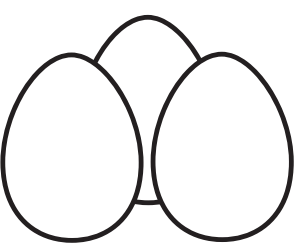
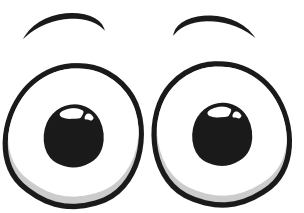

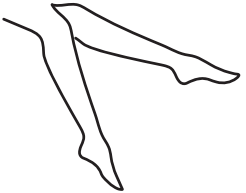
Po žlutkové stopě!

4. kapitola

Žlutík v zajetí módních trendů

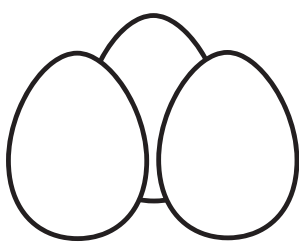
„Jupííí, jééé, tady si koupím své nové ,“ zvolal nadšeně Žlutík.

Všechna , tedy kromě Modráska, Růžovky a Pestrobarevky se nakutálela do obchodu. Majitelka Hanka koulela .

„Takové zákazníky jsem tu ještě neměla! Vítejte, nejprve si přeměříme nožku a pak najdeme ty nejvhodnější boty na vaše .“

„To bude těžké!“ zamyslel se Žlutík. „Já si asi nevyberu, vždyť se mi líbí všechny.“

Zanedlouho byla po celém obchodě velká z krabic od bot. Žlutík chtěl takové , které mu budou ladit k pleti a očím. „Asi si budu muset koupit novou čepici, nebo snad tašku?“ vážně se zamýšlel.

Ostatní to už moc nebavilo, rozhodla se, že se půjdou podívat dál.

„Žlutíku, jdeš s námi??“

„Joo, počkám na Pestrobarevku a společně dojdeme!“
odpověděl.

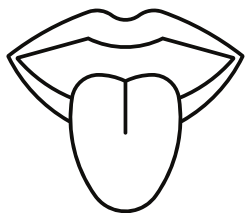

Po žlutkové stopě!

5. kapitola

Hlad, mráčky a svačina od Berty

„Já mám takový hlad, že snad sním i tu svačinu od Berty,“ zaúpěl Černík.

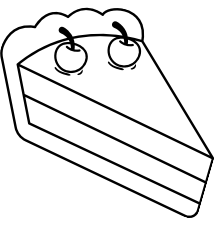
„Neblázni, víš jak to dopadlo minule! Úplně jsi změnil barvu a mluvil jsi cizím !“ odpověděla Červenka.

„Jsme ve městě, tady určitě něco normálního k bude!“ moudře naznal Nazem Křáp.

„Já bych si dala s pořádnou mléčnou pěnou, ta bude dobrá na moji skořápku,“ nadhodila Fialka.

„Co? Co? Co, co? To tady je?“ zeptala se vzrušeně Oranžáda.

„Tolik zákusků, kokinek, to je nebe pro vajíčka?“

Oranžáda vtrhla dovnitř kavárny a si nalepila na sklo u

„Tobě nevadí, že jsou uvnitř těch koláčů ?“ zeptal se trochu dotčeně Nazem Křáp. „Jé, to se omlouváme, milá vajíčka, vy jste úžasné pojivo,“ odpověděla paní za barem.

„Slyšíš, jsme úžasní! Tito lidé nás umí ocenit,“ stála si za svým Oranžáda. „Máme tu i nabídku veganských moučníků bez vajec,“ nabídla obsluha.

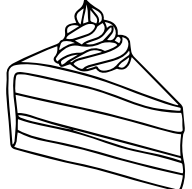
„Áááááá, ten si dám, ten si dám!“ vykřikla Oranžáda.

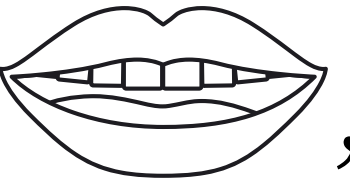
Po žlutkové stopě!

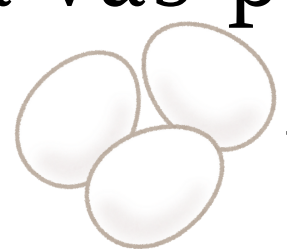
6. kapitola

Fialka našla poklad

Oranžáda ne a ne ukojit svoji chuť na sladké, láduje do sebe už třetí !

„Oranžádo, pojd', my už chceme jít zase dál,“ prosí Fialka.

„Nee, há hešče ne-vy-kouše-a flané,“ huhňá s plnou , když konečně polkla. „Já vás pak dojdu,“ pokračovala.

A tak se posledních pár vydalo na cestu. „Kde je vlastně Modrásek?“ přemýšlí Nazem Křáp.

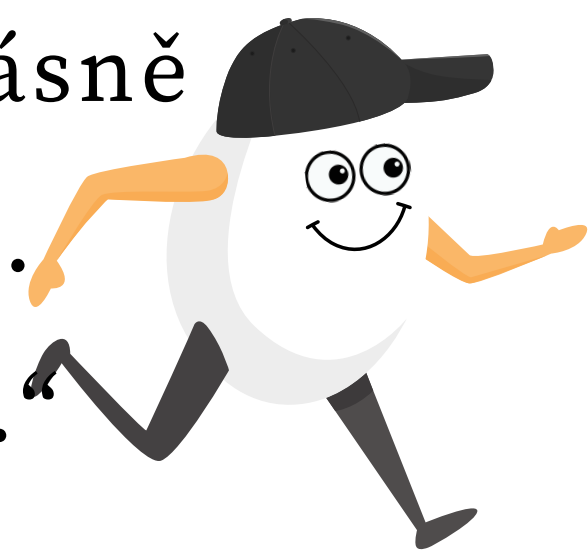
„Však se najde,“ řekla s klidem Fialka. „Jdeme dál, vezmeme to třeba rovně!“

Po chodníku klopýtá vajíček. Fialka jde v čele. Černík si na cestu hvízdá, Nazem Křápa trochu trápí, kam se všichni poděli, Červenka a Zelenáč se zrovna něčemu smějí tak, že pro slzy nevidí a vrážejí do kolemjdoucích lidí.

Fialka se najednou zastaví a ostatní vajíčka se rozkutálejí kolem ní. „Co blázníš?“ udeří na ni naštvaně, když ale uvidí její nadšený výraz, pochopí, že našla asi poklad.

„Podívejte na ty nádherné věci, to umí někdo tak krásně šít?“ Fialka celá v úžasu koukala do skleněné výlohy.

„My jdeme, tady kousek je přechod k velké borovici.“

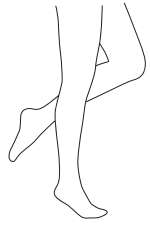

Po žlutkové stopě!

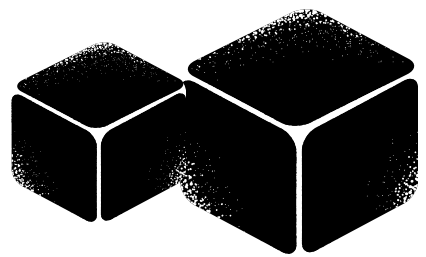
7. kapitola

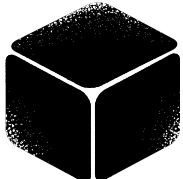
Černík a jeho záliba v posilování

„Jé, hřiště!“ volá Černík.

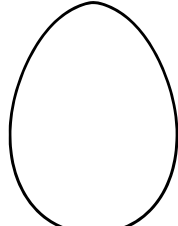
„Copak ty nemáš protažené po tady tom našem výletu už dostatečně??“ koulí oči Červenka.

„To pro mě byla jen taková rozcvička,“ trochu se naparuje Černík. „Dívej, jak bez problémů vyskočím na tady ty vysoké

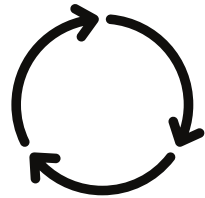

Červenka leze za Černíkem, trochu se jí smekne noha, ale nakonec s vypětím sil vyleze na vrch .

„Vidíte něco zajímavého?“ ptá se Zelenáč.

„Fíííjůůů, takové velké barevné ,“ křičí Červenka a už skáče dolů, zhoupne se ještě na tyči a běží ze blíž k velkému vejci, které uviděla.

Černík zůstává na hřišti, jeho potřebují ještě péči.

„Však mě pak najdete, budu někde tady ,“ volá za nimi.

„Možná se půjdu na chvíli občerstvit, abych doplnil bílkoviny a živiny, jako správný vejcokulturista.“

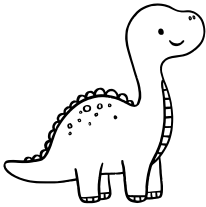
Po žlutkové stopě!

8. kapitola

Červenka chce najít svůj potenciál

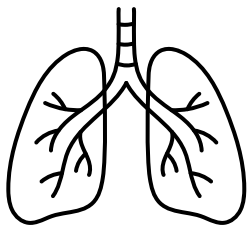
Červenka nadšeně běží k velkému vejci. „Ahoj!“ křikne na něj. Nikdo neodpoví. Zkusí to znovu a hlasitěji: „Ahóóój!“

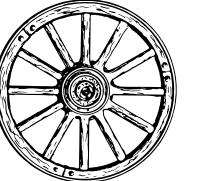
Zelenáč si vajíčko obejde a zjistí, že není doopravdické, ale papírové. Chce si však užít nevědomost Červenky a říká:

„Možná ti nerozumí, víš? To vypadá na pořádné vejce toho největšího .“

„A co mám teda udělat, aby mi rozumělo?“ ptá se zvědavě Červenka.

„Musíš zařvat jako dinosaurus!“ řekne rozhodně Zelenáč.

„Grrááá,“ zařve z plných Červenka. Zelenáč

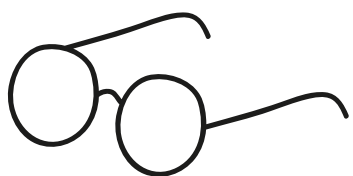
a Nazem Křáp, který zrovna přišel, se chichotají na celé .

Červenka už pochopila, že si z ní dělají legraci a naštvaně křikne: „Vy jste snad vejca natvrdo!“

Zničehonic se z otevřeného okna ozve: „Lalalalalalalaláá.“

„Co to je?“ ptá se Červenka.

„Tady je základní umělecká škola, děti se tu učí zpívat a hrát na hudební nástroj, malovat a kreslit,“ odpovídá

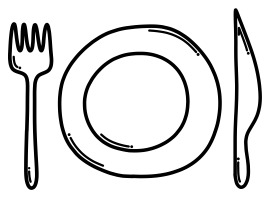
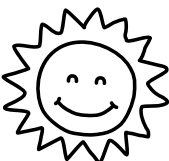
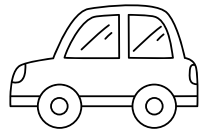
kolemjdoucí žena s velkými . „Já tam zrovna jdu, protože tam učím. Chceš jít se mnou?“ nabízí.

Po žlutkové stopě!

9. kapitola

Zelenáč a Nazem Křáp zůstali sami

Zelenáčovi ani Nazem Křápovi se nikam nechtělo, oni raději výlety než , oni raději než kreslení, oni raději sedět venku na než tvořit keramiku, oni raději pozorovat kolemjedoucí než zpívat. A takto by mohli pokračovat, ale Červenka to pochopila a řekla, že nemá o žloutek míň ani víc a došlo jí to už na začátku.

„Jdu sama!“ dodala.

Zelenáč se rozhodl, že se vydá někam, kde mají , chce si prohlédnout turistické trasy v okolí, zelenou značku má nejraději. Nazem Křáp už to slyšel milionkrát, a tak s dávkou přehánění říká: „Já vím, zelená je n-a-u-č-n-á.“

Rozhodl se, že počká venku a podívá se na nabídku programu v blanenské knihovně: „Fíííhaa, tady to teda jede, jako po žlutku!“ Četl dál a najednou si všiml programu Hodné vajíčko. Ani se nepodíval na datum a pelášil domů to říct Bertě. Mohli by přece všichni dojít!

Jakmile přiběhl domů, Berta zrovna krájela vidličkou pampelišky na polívku.

„Kvok kvok, kde máš zbytek?“ zeptala se udiveně.

Po žlutkové stopě!

Závěrečná kapitola

Nazem Křáp na cestě tam a zase zpátky

„Jsou, ehm, někde na cestě, ehm, víš,“ začal ze sebe soukat Nazem Křáp.

„Ty moje milé vajíčko, přiveď je domů, chystám vám zrovna polévku z pampelišek, tak ať ji máte teplou,“ žádá Berta.

„Jasně, jdu na to,“ řekne odhodlaně Nazem Křáp a snaží si v hlavě připomenout, kudy to vlastně šli a kde kdo zůstal.

„Blansko naštěstí není tak velké, ani pro vajíčka naší velikosti, a třeba potkám nějaké dobré lidi, kteří mi s hledáním pomohou,“ uklidní sám sebe Nazem Křáp.

Po žlutkové stopě!

Klíč k vyluštění tajenky

Vezměte si vaše vybarvené plato vajec. Měli byste mít vybarvená všechna políčka kromě jednoho. Každé vybarvené políčko má také číslo – to je číslo stanoviště, na kterém zůstalo vajíčko dané barvy.

Písmenko, které náleží na prázdné místo, si po vyluštění ostatních písmenek hravě domyslíte.

Postupujte následovně:

1. Číslo stanoviště = obrázek ➡ použijte jeho 1. písmenko
2. Písmenko přiřadte na příslušné místo v platíčku
3. přečtete si tajenku
4. Stavte se s platíčkem a tajenkou na dětské oddělení v knihovně pro odměnu (otevřeno bude od 23. 4. 2025).

